

af de gældende regler, eller for, at prostitutionen i øvrigt bedre skulle kunne modvirkes efter udkastets regler.

Det er min opfattelse, at foranstaltningerne over for de prostituerede kvinder i de tilfælde, hvor børne- og ungdomsforsorg ikke er anvendelig, fortsat i hovedsagen må bygges på § 199 og reglerne om betingede domme. Jeg skal i denne forbindelse pege på, at de foreslåede nye regler om betingede domme ikke mindst på dette område vil betyde fordele fremfor de gældende regler. Der bør lægges den største vægt på en forbedring af de praktiske forsorgsmæssige foranstaltninger, der gennem § 199 og de betingede domme kan iværksættes over for de prostituerede.“

2. Andre bestemmelser i straffeloven.

Det er klart, at den almindelige strafferetlige behandling af homoseksuelle forhold har betydning ved bedømmelsen af, om der er behov for særlige bestemmelser vedrørende prostitutionsforhold. I det omfang der findes almindelige straffebestemmelser vedrørende homoseksuel udfoldelse, vil man herigennem også have et middel til modarbejdelse af homoseksuelle prostitutionsforhold.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, afskaffede man ved straffeloven af 1930 den almindelige strafbarhed af homoseksuelle forhold, således at det strafbare område i hovedsagen begrænsedes til homoseksuelt forhold til børn og unge under visse aldersgrænser. Den i 1961 gennemførte skærpelse af straffelovens bestemmelser, efter hvilken betalingsforholdet blev kriminaliseret også i forhold til den homoseksuelle betalingsyder i tilfælde, hvor den prostituerede var under 21 år, blev på ny ophævet ved straffelovsændringen i 1965. Straffelovrådet har herefter ved sin behandling af spørgsmålet om straf for homoseksuelle prostitutionsforhold måttet gå ud fra, at spørgsmålet om en sådan strafbestemmelse i forhold til betalingsyderen ikke har aktualitet.

Stillingen er herefter den, at den strafferetlige behandling af homoseksuelle forhold — når der ses bort fra § 230 — navnlig frembyder følgende forskelle i forhold til heteroseksuelle forhold:

- a) Bestemmelserne i straffelovens §§ 216-223 sigter alene til heteroseksuelle forhold,

idet der overalt i beskrivelsen af de kriminaliserede forhold anvendes ordet „samleje“.

Er homoseksuelt forhold opnået under tilsvarende omstændigheder — f. eks. ved anvendelse af vold — er handlingen kriminaliseret ved § 225, stk. 1, der er sålydende: „Med fængsel indtil 6 år straffes den, som øver kønslig usædelighed med en person af samme køn under omstændigheder, der svarer til de i §§ 216-220 og 222 angivne“.

Medens der vedrørende de heteroseksuelle kønsfrihedsforbrydelser gælder nuancerede strafferammer med straffemaksima spændende fra fængsel i 1 år (§ 220) til fængsel i 16 år (§ 216, stk. 1), er strafferammen for de tilsvarende homoseksuelle forhold overalt fængsel indtil 6 år. Denne forskel er dog uden væsentlig praktisk betydning.

- b) Efter § 225, stk. 2, straffes den, der øver kønslig usædelighed med en person af samme køn under 18 år, med fængsel indtil 4 år. Straffen kan dog bortfalde, når de pågældende er omtrent jævnbyrdige i alder og udvikling.

For heteroseksuelle forhold er aldersgrænsen derimod 15 år, jfr. § 222, stk. 1.

- c) Efter § 225, stk. 3, straffes den, der under misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed forfører en person af samme køn under 21 år til kønslig usædelighed med sig, med fængsel indtil 3 år.

I heteroseksuelle forhold straffes derimod kun for forførelse, hvor der foreligger *groft* misbrug, og den forførte er under 18 år, jfr. § 223, stk. 2.

Også § 236 bør nævnes i forbindelse med det her behandlede spørgsmål. Efter denne bestemmelse kan der, når nogen dømmes efter visse bestemmelser, bl. a. § 225, „ved dommen gives ham pålæg om, at han ikke må indfinde sig i offentlige parker eller anlæg, på fælder, ved skoler og legepladser, ved opdragelseshjem, ved sindssygehospitaler og åndssvageanstalter, i bestemt angivne skove og på bestemt angivne badeanstalter og strandbredder“ (stk. 1). Endvidere kan der gives pålæg om, „at de ikke må lade børn under 18 år tage ophold i deres bolig eller uden politiets tilladelse